

Esferes coincidents

Tres finestres d'interior

Raquel Estrada Roig

ESFERES COINCIDENTS

Tres finestres d'interior

RAQUEL ESTRADA ROIG

Cossetània
EDICIONS

Primera edició: maig del 2013

© dels textos: Raquel Estrada Roig

© de l'edició:

9 Grup Editorial

Cossetània Edicions

C. de la Violeta, 6 • 43800 Valls

Tel. 977 60 25 91

Fax 977 61 43 57

cossetania@cossetania.com

www.cossetania.com

Col·lecció concebuda i dirigida pel col·lectiu artístic i literari

La Gent del Llamp

lagentdelllamp@tinet.cat

Imatge de la coberta: Pere Fort

Disseny i composició: Imatge-9, SL

Impressió: Romanyà-Valls, SA

ISBN: 978-84-9034-135-3

DL T 402-2013

ÍNDEX

Voldria pensar	9
Poble en un capsa	13
Trencadís	14
La comitiva	15
Cognoms, nom. Fossa	16
Introspecció	17
La vacant	18
He llegit sobre la lluna intocable	21
Desglaç nacional	22
Premses	23
Proclama al balcó	24
Ser	25
Als perfils	26
Mite de la llengua	27
Andorra	28
Els ponts sonors	29
Vicent Andrés Estellés	30
Combatent	31
La lluita	32
Desajust del marc	33
Orígens	34

Índex

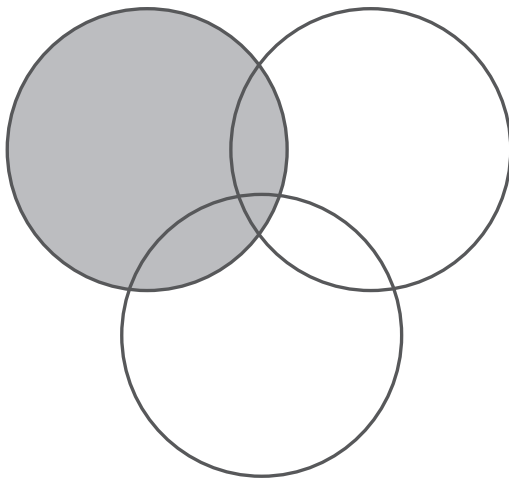
Humanitat	37
Vasos comunicants	38
Democràcia	39
Conflicte armat	40
Pels viaranys	41
Reconstrucció del plànol	42
Per a la parla	43
Continuïtat dels camins	44
Ja puc esborrar el marge	45
Ortografies	46
Electricitat	47
Comptabilitat	48
Extrems	49
11-M al Japó	50
L'imperdible	51
Presentes	52
Quin és el senyal	53
A la intersecció	54
Sempre he volgut saber	55

Voldria pensar
que els meus
són marcs
que sense ser-ho tot
són part del que falta.
Que tot allò que m'agrada saber
ho he après d'infnits
filtrant llum des de qualsevol punt
del diamant en brut.
Que ja ve el foc,
arrasant arideses
de terres sense far.
Així podria creure,
definitivament,
que no desapareixerem mai.

POBLE EN UNA CAPSA

Em va quedar un tros
de poble petit
guardat ben endins
d'una capsa,
traient fum
pels porus de la fusta,
rebotant-ne les parets.

Al cor, carrerons de nit
sobre la flama
que fa tremolar la muralla.
Els nous i els vells
tenen feina de dia
per acabar-se la terra
que engoleix la fàbrica.

Des de l'autopista que se'n va
i torna sense aturar-se on vaig néixer,
es pot veure com crema
aquell poble de fusta,
se'n va per la fumera
i, tancat al cel,
encara trona enmig de la pluja.

TRENCADÍS

M'agraden les històries espurnejants
de mentides que em van explicar a casa
o les deien per les botigues.
Mitges fantasies en un trencadís
que s'aferra a la carn.

El descuit d'algú
o una mitja mentida
multiplicada per dues mil vides
justifica la llegenda popular.

LA COMITIVA

Vingut dels cims de la infantesa
d'un lloc,
el capità manaies enfla el carrer Major
abanderant la tradició de la castedat.

Els homes s'ho miren sortint del Cafè.

Avui ressonen els darrers passos de la comitiva
com figuretes d'una retirada
camí de la vitrina del menjador.

COGNOMS, NOM. FOSSA

Fa poc s'han tornat a presentar
la teva mort,
el que floreix
en una de les parets principals
i la taca d'humitat
que s'estén en un racó.

De la dimensió dels qui es perderen
ara emergeix el nínxol
que atesora la buidor
d'una fossa comuna
i del teu nom complet.
El que queda és la recança
provinent del campanar,
que només va deixant les hores
dels qui moren bé.

La sirena de la fàbrica, en canvi,
sempre ha sonat
a la una,
per al descans oratori dels telers,
i a les tres,
quan enfila de nou el cercle.

INTROSPECCIÓ

La dona que sap
el camí que pren
el passadís, es posa
davant del vitrall
de casa dels anys,
des d'on es troba
en el polsim
que s'escola
per l'escletxa
del vidre.

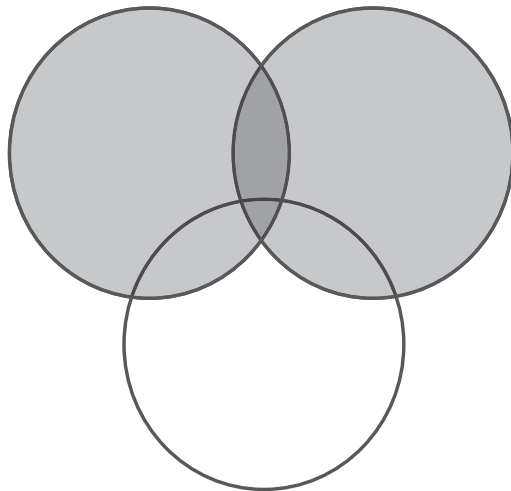

LA VACANT

Mantinc en ferm
les maneres d'omplir-te,
de cap a cap.
Com si desplegant
el darrer moment
pogué cobrir-te la vacant.

Em mou el dubte
de l'ascendència que no sé
acompanyar a l'altra banda,
ni quan és aquí.

La parcel·la de l'edat
queda fosca, a la part del darrere,
on es fon
la paret dels qui ja hi han estat.

He llegit sobre la lluna intocable,
la mateixa que ha vingut
els primers anys
al terrat d'estiu.

Els meus centres
busquen circuits
en límits minvants.

La lluna, per sort
de les pàtries navegant,
és un far a la costa
que torna el reflex del desig.

